

На слѣдното утро нея я разбуди звѣнкия гласъ на момиченцето, то съ очудване я питаше:

— Мамо, защо ти нощесъ не си заплети косата?

Майката попила главата си съ ржка и дѣйстви-телно, нейнитѣ дълги, гжсти копринени косми, както и по-рано бѣха се разстлали по възглавницата и по одеялото. Тя скочи отъ кревата, за да се вгледа на огледалото и се увѣри, че дѣйствително сж и израстнали коси. Но туй не бѣше нужно, тъй като тя щомъ като стана и коситѣ ѝ я покриха до петитѣ. Тя заплете коситѣ, бърже се облѣче и отиде при бръснаря.

— Г-нъ бръснарь, какво значи това? Изглежда, че сте фокусникъ.

— Успокойте се, — каза весело малкиятъ грѣблю. Азъ приготвямъ вода за коса, и такава нѣма въ цѣлия свѣтъ. Отъ нея косата израства за една нощъ и то още по-красива и по-гжста, отколкото е била по-рано. Съ нея вода измихъ главата ви, когато ви припадна, и затова ви взехъ двата лева. Помните ли?

— Ахъ, какъ да ви благодаря! — извика зарадваната майка и му зацѣлува ржцѣтъ.

— Полудѣла ли си! — извика бръснарьтъ, като я отстраняваше. Успокойте се и идете си у васъ.

Когато тя отиде до вратата, той отново я повика:

— Еще една дума. Когато пакъ останете безъ срѣдства, не си продавайте коситѣ. Отрѣжете само краищата имъ, колкото една дланъ, не по-вече и я занесете на златаря. Той ще ви купи коситѣ, защото тѣ ще прѣдставляватъ сжщински златенъ ланецъ. А коситѣ ви пакъ ще израстнатъ. Това правете само ръ крайна нужда. Забѣлѣжете това и си вървете.